

ת"פ 4096/07/23 - מדינת ישראל נגד ק' ל'

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 4096-07-23 מדינת ישראל נ' ל'(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל המאשימה

נגד
ק' ל' הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת פרודים מזה כ- 6 שנים ולהם ילדה משותפת. ביום 22.06.23 המתין הנאשם סמוך לבית המתלוננת, כשהוא ישוב על אופנוע, וזאת על רקע כעסו בעניין משמורת הבת. כאשר הגיעה המתלוננת למקום עם רכבה, ניגש הנאשם לרכב, היכה בידיו בשתי המראות וניפץ אותן. בהמשך, חבט באמצעות קסדת האופנוע באחד מחלונות הרכב תוך שהוא שב ומאיים מספר פעמים על המתלוננת באומרו: "אני אהרוג אותך". עקב מעשים אלו נגרם לרכב נזק בשווי 11,591 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. המאשימה העידה את המתלוננת אשר תיארה את אופי הפגיעה והנזק שנגרם לה. המתלוננת הרחיבה ותיארה את חששה מהנאשם בשל ההסלמה בהתנהגותו כלפיה וכן תיארה את תחושות בתה כלפי הנאשם - אביה.

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב והוסיף טיעונים על פה. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום הציבור, ביטחונו וכן הגנה על שלוות הנפש ואוטונומיית הפרט. כן נטען שמידת הפגיעה היא גבוהה. בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לעדות המתלוננת ולחששה. לאור כך עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי הכולל עבירת אלימות כלפי המתלוננת וכן טען שהנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו. לאו כך, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות.

4. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם חווה תסכול מתמשך בשל חוסר יכולתו לראות את בתו, לשיטתו בשל התנהגות המתלוננת, וכי זו הסיבה העומדת בבסיס המעשה. ביחס למתחם הענישה טען הסנגור שהוא נע בין מאסר על תנאי ועד חודשי מאסר בודדים. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי הוא הודה בהזדמנות הראשונה וחסך בזמן, עברו אינו מכביד, הוא עובד כנהג ונמצא כיום בזוגיות אחרת. כן נטען שאשתו עתידה ללדת בקרוב וכי הנאשם מעוניין לשהות לצידה בעת הלידה. לאור כך ביקש הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו ולהימנע מהטלת פיצוי לאור כך שחברת הביטוח נשאה בנזק לרכב.

5. הנאשם בדברו האחרון הדגיש שלא הייתה לו כוונה לפגוע פיזית במתלוננת וטען כי המעשה נבע מתסכולו על כך שאינו זוכה לראות את בתו. כן טען שהוא מבין שלשם כך עליו לנקוט הליכים מתאימים וכי הדבר לא יחזור. לאור כך ביקש הנאשם "עונש מינימלי" שיאפשר לו לשהות בעת לידת אשתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

6. הערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה הם שלווה נפשה של המתלוננת וכן האוטונומיה שלה שכן האירוע נועד להמחיש לה את תוצאת התנהגותה בעניין זמני השהות. כן נפגעה זכות הקניין שלה בשל הנזק הממשי לרכב. בשל האלימות הבוטה מדובר בפגיעה במדרג גבוה יחסית בערכים המוגנים.

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אדגיש בעניין החבלה ברכב כי מדובר באירוע אלימות חמור שאין לראותו אך כנגד רכוש. הנאשם המתין למתלוננת וכאשר הגיעה למקום גרם לרכבה נזק ממשי תוך שהוא שובר באלימות רבה את המראות וחובט בחלון הרכב באמצעות קסדה. מדובר באלימות חמורה שמטרתה הייתה הטלת איימה על המתלוננת במיוחד כאשר לכך נלווה איום מילולי חמור ובוטה. הנזק שגרם לרכב ממשי אך אין מחלוקת שהמתלוננת פוצתה על ידי חברת הביטוח במלוא הסכום. הנאשם טען שהסיבה למעשה היא תסכולו מכך שנמנעה ממנו האפשרות לראות את בתו אך מובן שאין בכך משום נסיבה מקלה או הצדקה לאלימות חמורה זו והיה על הנאשם לנקוט הליכים משפטיים לשם כך ולא לבחור בדרך של אלימות.

8. מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, בעיקר אם מדובר בדפוס התנהגות חוזר ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). עם זאת, לאור עקרון הענישה האינדיבידואלית, אף בעבירות אלו ישנה חשיבות לנסיבות האישיות ולכן הענישה נעה על פני משרעת רחבה, החל מענישה שיקומית (או צופה פני עתיד), ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה.

9. לצורך הדגמת מדיניות הענישה בעבירות איומים על בן זוג אפנה למקרים הבאים: רע"פ 149/19 קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשורת עבירות איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם איים על בת זוגו לשעבר

כי יפגע בגופה וברכושה וירצח אותה, דרש לדעת היכן היא שוהה ובשני מקרים אף הגיע למקום בניגוד לרצונה; רע"פ 7413/14 **דוד נגד מדינת ישראל** (17.11.2014), בו הוטלו על נאשם 5 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד בת זוגו לשעבר; רע"פ 4976/18 **כהן - ריאני נגד מדינת ישראל** (12.8.2018), בו הוטלו על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה) בגין עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד פרודתו; עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (2.9.2021), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחז בידו בסכין, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 45101-06-14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בו הורשע נאשם בעבירת איומים כלפי רעייתו ונידון ל-3 חודשי מאסר על תנאי.

10. ביחס לעבירות של חבלה ברכב אפנה לת"פ 42443-04-19 **מדינת ישראל נ' בן שושן** (22.6.2020), בו הורשע נאשם בעבירה של איומים כלפי בת זוג במספר הזדמנויות ועבירת חבלה במזיד ברכב, בכך שניפץ את שמשות רכבה. בהמשך, איים עליה ועל השוטרים עת מסרה עדות בתחנת המשטרה. נקבע מתחם שנע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר. עברו של הנאשם לא היה נקי והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 41228-01-21 **מדינת ישראל נ' חסאן** (6.3.2023) בו הורשע נאשם במספר כתבי אישום שצורפו. עם זאת, בתיק העיקרי שעניינו היה חבלה ברכב והפרת הוראה חוקית נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה הגיע הנאשם לחניון ביתה של זוגתו לשעבר, שבר שלוש שמשות ברכבה וכן שני פנסים. בהמשך הפר צו הרחקה בכך שהתקשר אל המתלוננת ושלח לה פרחים; עפ"ג (מרכז) 21044-02-18 **מדינת ישראל נ' דרור רודבסקי** (17.7.2018) בו נידון נאשם שניפץ את שמשות רכבו של שכנו באמצעות בקבוק זכוכית וכן שפך "שאריות מנגל" במושב הרכב עד כי החל לבעור. הנאשם הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב בלבד (ולא בהצתה) ובית המשפט המחוזי קבע במסגרת ערעור שגבולו התחתון של מתחם הענישה "חייב לכלול רכיב של מאסר בפועל, ולו לנשיאה בעבודות שירות". על הנאשם הוטלו שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שעבר הנאשם נע בין חמישה חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. בעניינו של הנאשם לא הובאו כל ראיות שניתן להסיק מהן סיכויי שיקום והדברים מקבלים משנה תוקף לאור כך שבין הצדדים קיים "סכסוך פעיל" והנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו. אינני מתעלם מכך שהנאשם עצור ועובדה זו בוודאי מקשה על שילובו בהליך טיפולי ואולם המשמעות המעשית היא שהוא ישוב לביתו כאשר בין הצדדים מחלוקת "פעילה" על אודות זמני השהות ובמצב בו הוא לא עבר הליך טיפולי כלשהו להפחתת מסוכנותו כלפי המתלוננת. בעניין זה הבאתי בחשבון כי מדובר בהסלמת התנהגותו כלפי המתלוננת בה פגע בשנת 2018 עת סטר לה כאשר העירה לו הערה סתמית ונידון עקב כך לעונש מותנה אשר אפשר שלא היה בו להרתיעו ולהציב לו גבולות ראויים (אם כי תקופת התנאי חלפה ללא אירועים נוספים).

13. לאור כך, אין מקום לשקול בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום אלא יש לבכר את הצורך בהלימה ובהרתעה, וזאת על מנת להציב לו גבולות ראויים וכן להגן על המתלוננת. ראו:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד". (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020))

וכן,

"הדברים אמורים ביתר שאת במקרים שבהם בן הזוג האלים לא מביע נכונות לשיקום ומפר צווי הרחקה שהוצאו נגדו, כבעניינו. זאת, שכן במקרים אלו עלול להתעורר חשש ממשי מהישנות העבירות והסלמתן, ועל כן יש לנקוט בענישה אשר תרחיק את בן הזוג האלים מהקורבן, בתקווה כי זו אף תביא להרתעתו ותמנע ממנו מלשוב על מעשיו בעתיד" (רע"פ 2278/21 סרוסי נ' מדינת ישראל (11.4.2021))

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר חסכה בזמן שיפוטי ובצורך בעדות המתלוננת וכן ביטאה קבלת אחריות וחרטה. הבאתי עוד בחשבון את נסיבות חייו ואת העובדה שבת זוגו הנוכחית בהיריון ואפשר שבשל תקופת המאסר שתוטל עליו לא ישהה לצידה בעת הלידה (המועד המדויק לא הובא בפני). מנגד, הבאתי בחשבון, כפי שצוין לעיל, את עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירת אלימות כלפי מתלוננת זו. נסיבה זו מחייבת החמרה בעונשו תוך העדפת שיקולי ההלימה וההרתעה. עם זאת, בשל הנסיבות שמניתי לקולה העונש יהיה קרוב לגבול התחתון. כן בכוונתי להטיל פיצוי הגם שהמתלוננת פוצתה בגין הנזק הכספי. האירוע בוודאי גרם נזק נפשי למתלוננת ואני סבור שהוא מצדיק פיצוי.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה וכן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, החל מיום מעצרו - 23.6.23.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים לא יעבור אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלוננת (ע"ת מס' 1) בסך 2,000 ₪. הסכום ישולם עד יום 1.12.23.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו אב תשפ"ג, 13 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.